

Carsten Andersen (SF):

Der er en vinkel af sagen, som vi fra SF's side har taget op i løbet af dagen, og som jeg gerne vil bede justitsministeren beskæftige sig noget mere med i sit svar.

I justitsministerens fremsættelse står der bl.a.:

»SSP-samarbejdet har vist sig at være et nyttigt redskab til at modvirke, at børn og unge indleder en kriminel løbebane, og regeringen anser det for overordentlig vigtigt, at samarbejdet, også for så vidt angår bestemte børn og unge, ikke kommer i fare.«

Jeg synes, at det næsten er en form for rygtespredning, ministeren her medvirker til, som om samarbejdet om børn og unge kommer i fare. Efter de eksisterende lovregler kan der ikke – det har justitsministeren i flere svar bekræftet mig i – eksistere et konkret samarbejde om bestemte børn og unge imellem politiet og de sociale myndigheder, medmindre der foreligger tiltalefrafald, hvorved der er etableret tilsyn fra de sociale myndigheders side.

Den anden situation er, at de sociale myndigheder konkret har arbejdet omkring bestemte børn og unge, og på hvilken måde er det i fare, hvis dette forslag ikke bliver vedtaget?

Så hvad er det egentlig for noget snak – for at sige det lige ud – ministeren begiver sig af med i sin fremsættelse, om, at samarbejdet for så vidt angår bestemte børn og unge ikke kommer i fare? På den ene side eksisterer der ikke noget, det har ministeren flere gange bedyret over for mig, og på den anden side vil det her lovforslag ikke berøre nogen som helst børn og unge for så vidt angår samarbejdet fra de sociale myndigheders side.

Den anden ting, som jeg godt vil tage fat på, er, hvad der egentlig menes med, at man ikke skal gøre notater, at man ikke nogen steder skal nedfælde de oplysninger, som bliver udvekslet. Hvad indebærer det? For det første indebærer det, at de, der bliver udvekslet oplysninger om, ikke har en kinamands chance for at finde ud af, hvad man egentlig har siddet og sladret om og sludret om i forskellige sammenhænge.

I den anden situation giver man dette samarbejde og disse udvekslinger af oplysninger i en eller anden form en mindre seriøs karakter, sådan at man ikke har mulighed for at finde ud af, hvad der egentlig er blevet sagt, og om det i det hele taget er i overensstemmelse med sandheden.

Det synes jeg justitsministeren skylder en nærmere forklaring på, også sådan at man kan være sikker på, at der er et ønske om at hæve en sådan udveksling af oplysninger op over den almindelige kaffeslabberads.

En tredje ting vil jeg godt spørge om. Der står i § 115 b, stk. 2, at oplysninger må i forbindelse med det kriminalitetsforebyggende arbejde ikke videregives med henblik på efterforskning af straffesager. Så vil jeg godt spørge justitsministeren: Må de heller ikke bruges i efterforskning af straffesager? Det synes jeg vil være relevant at få at vide.

Til slut vil jeg spørge justitsministeren, om det på noget tidspunkt er indgået i overvejelserne, at man kunne bruge oplysningerne i efterforskningssager. Er det indgået i overvejelserne i det centrale SSP-udvalg, Det Kriminalpræventive Råd, på hvilken måde man kunne bruge de oplysninger i efterforskningsarbejdet? Har man konkret beskrevet over for justitsministeren, som tidligere og også her siger, at det ikke skal bruges i efterforskningssager, hvordan det centrale SSP-udvalg og Det Kriminalpræventive Råd mener man kan undgå, at det bliver brugt i efterforskningssager?

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne sige tak til de ordførere, som har givet deres tilslutning til forslaget.

Der er jo en del ordførere, som har givet tilslutning til enkelte elementer i forslaget, men til gengæld har været mere forbeholdne med hensyn til andre. Jeg tror, at der under udvalgsarbejdet om lovforslaget, som bliver ganske omfattende, som flere har været inde på det, vil blive lejlighed til at få ryddet nogle af de problemer af vejen, som også debatten her har peget på, gå mere i detaljer og forhåbentlig derved nå frem til en afgørelse, der betyder, at forslaget kan vedtages.

Flere har været inde på det mere formelle, proceduremæssige i, at der her fremkommer et forslag, som indeholder forskellige temaer, kan man sige. Som jeg har sagt, da vi drøftede det ved en tidligere lejlighed, er det efter min opfattelse en hensigtsmæssig måde, som ikke på nogen som helst måde griber ind i Folketingets fulde adkomst til en grundig behandling af de enkelte elementer i forslaget. Man kunne have valgt den fremgangsmåde at fremsætte tre eller fire enkelte lovforslag, der så hver især skal un-